

AVOMIELISYYTTÄ

Lehdessämme kerrottiin jo, että Duuman lakiehdotus zemstvon perustamisesta Arkangelin kuvernementtiin ei mennyt läpi Valtakunnan neuvostossa. Mutta tämän tosiasian merkitykseen sietää kajota yhä uudestaan ja uudestaan, sillä kaikesta vähäpätöisyydestään huolimatta se on samalla erittäin luonnehtiva tosiasia.

Aateliszemstvo, joka turvaa feodaalistyyppisen (venäjäksi: maaorjuuttajatyypin) *tilanherran* ehdottoman hallitsevan aseman, on ollut olemassa jo puoli vuosisataa. Ja vain muutamissa kuvernementeissa, esim. Vjatkan kuvernementissa, jossa ei ole juuri lainkaan aateliston maanomistusta, zemstvo on talonpoikaisempi; mutta sen sijaan se on siellä vielä enemmän kiedottu kaikenlaisten virkamiesten asettamien kieltojen, esteiden ja rajoitusten sekä evästysten verkkoon. Tällaista, kuten luulisi, vaarattomaksi tehtyä ja kynittyä zemstvoa on myös Arkangelin kuvernementti tavoitellut jo yli puoli vuosisataa.

Ja nyt sitten Valtakunnan neuvosto on *hylännyt* tilanherrojen ja porvariston mustan, III Duuman päätöksen Arkangelin zemstvon perustamisesta. Miten hämmästyttävän kirkkaasti tämä „pikkuseikka” valaiseekaan meidän „uudistetun” järjestelmämme *olemusta!* Miten mainio poliitiikan luokkajuuria koskeva opetus!

Zemstvon vastustajain perustelut Valtakunnan neuvostossa ovat avomielisiä: nähkääs, siellä ei ole aatelistoa. Koko läänissä on kaikkiaan vain 2.660 desj. „yksityistä” maata — huudahti hra Stishinski, joka teki alustuksen Valtakunnan neuvostossa.

Koska siis ei ole aatelistilanherroja, niin „rahvas” ei pysty edes korjaamaan teitä ja järjestämään sairaaloita. Mutta

kun ei ole tilanherroja, niin niitä on tuotava muualta välitömmästi tai välillisesti.

Mistä tuotava? Keski-Venäjältä, missä niitä on riittämiin. Tilanherrat keskisen mustanmullan seudulta, missä maaorjuuden jäljet ovat tuoreimmat, missä „barshtshina” (talouden työllämaksujärjestelmä) on eniten säilynyt, missä kurskilaisten porhojen kaltaiset mahtimiehet ovat rajattomina valtiaina, hallitsijoina ja määrääjinä, — heihin voidaan nojautua valtiollisissa ja yhteiskunnallisissa asioissa. Tässä mielessä Valtakunnanneuvoston suhtautuminen Arkangelin zemstvokysymykseen on erittäin opettavainen ja havainnollinen valtioelämässämme.

„Pravda” № 13,
tammikuun 17 pnä 1913
Allekirjoitus: V.

Julkaistaan „Pravda” lehdessä
tekstin mukaan
